

CHAOS- BEHEERSING

 Kolonel A. Straver, voorzitter VOV

Oorlog is chaos. Of om met Clausewitz te spreken, wie het beste omgaat met de frictie op het slagveld, wint de strijd. En ondanks dat de hoeveelheid beschikbare informatie toeneemt blijven chaos, frictie en onzekerheden van alle tijden. Als officier leer je daar mee om te gaan. In onze doctrine staat opdrachtgerichte commandovoering centraal als methodiek om eenheid van inspanning te combineren met voldoende vrijheid van handelen om op het laagste niveau met kansen en dreigingen te kunnen omgaan. In de volksmond spreekt men van een militaire operatie als iets tot in perfectie wordt voorbereid en uitgevoerd. In onze dagelijkse vredesbedrijfsvoering heb ik nog wel eens het gevoel hier ver vanaf te staan.

Het gaat te ver om de huidige staat binnen Defensie als chaos te omschrijven, maar er buitelen nu wel heel veel initiatieven over elkaar heen. We repareren de huidige onvolkomenheden in de inzetbaarheid, herstellen de balans tussen gevechts- en ondersteunende eenheden en stromen tegelijkertijd over van ambitie om met nieuwe concepten en technologieën aan de gang te gaan. In de praktijk is het nog vaak dezelfde schaarse capaciteit aan mensen die hier invulling aan moet geven. Er lopen heel veel initiatieven en er is sprake van onvoldoende onderlinge synchronisatie. Enerzijds zijn we bijvoorbeeld bezig met de technische realisatie van behoorlijk complexe koppelvlakken als het gaat over internationale interoperabiliteit, anderzijds zijn we nauwelijks in staat de operationele eenheden die hier mee om moeten gaan, gevuld en opgeleid te krijgen. Dit leidde tijdens de laatste grote interoperabiliteitsoefening CWIX tot de constatering “Waar sommigen al bezig zijn met lopen op de maan, zijn anderen nog aan het leren om te kruipen op aarde”.

Deze dilemma's spelen niet alleen op het hoogste niveau binnen Defensie, maar ook op de werkvloer. Elke dag proberen we voortgang te boeken met de realisatie van onze projecten en ons niet te laten stop-

pen door de bureaucratische hobbels die we daarbij moeten nemen. Groei vergt een andere mindset dan krimp, maar onze werkwijze binnen Defensie is daar nog maar nauwelijks op aangepast.

Tegelijkertijd moeten we ook voldoen aan eisen wat betreft veiligheid, materieelbeheer, ordentelijk invoer van systemen met juiste documentatie en opleidingen. Kortom, uitdagingen genoeg.

We zouden de besluit- en slagvaardigheid van onze commandovoering graag terug zien in onze dagelijkse bedrijfsvoering. Het oogmerk van de CDS geeft houvast in wat we willen bereiken. Maar één van de randvoorwaarden voor opdrachtgerichte commandovoering is eenheid van opvatting. En die lijkt nog wel eens zoek te zijn tussen alle stakeholders binnen Defensie met hun eigen ideeën, werkwijzen en belangen. Dat kan ook haast niet anders, want waar we onze officieren in het kader van opdrachtgerichte commandovoering eindeloos trainen gedurende vele oefening en opleidingen, besteden we in mijn beleving erg weinig energie in de werking van onze bedrijfsvoering. Kortom, de competenties om met al deze dynamiek om te gaan, hebben we wel. Nu nog de toepassing in onze dagelijkse bedrijfsvoering.